

ES PEDRIS LLARG

Núm. 12
TRIMESTRAL
juliol
1990

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR / ESCLANYÀ

EDITORIAL

L'estiu torna a ser aquí. És sinònim de vacances, de deixadesa, de descomunicació del quotidià. Això pels que fan vacances és ben cert. Per altres és sinònim de treball desmesurat, de poc descans, de nerviosisme i atabalaments.

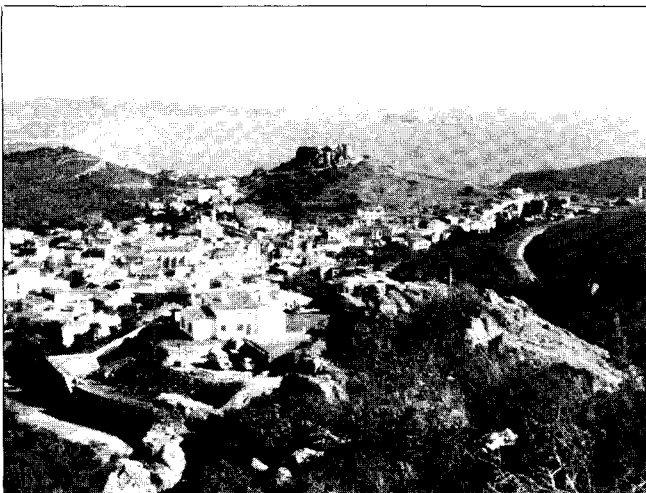
Molts begurencs es troben en aquest segon cas. Estan al servei dels que fan vacances. D'entrada ens hem d'esforçar per acollir els visitants amb cortesia i respecte. Begur es presenta als seus ulls amb totes les seves virtuts i defectes. Convé que ens esmercem en mantenir-ne aquelles i en superar aquests.

Disposem d'un medi natural bonic que atrau al visitant però no hem aconseguit encara salvar-lo d'agressions de tota mena: abocaments de deixalles i runes a les pinedes, sorolls, caçadors furtius, aigües residuals...

Tenim un poble pintoresc que convida a ser visitat i conegut tot passejant pels seus carrers. Moltes vegades trobem cagarades de gos a cada pas dels carrers més cèntrics, escombraries tretes al carrer a deshores, cotxes aparcats a les voreres...

Les nits d'estiu conviden al passeig, a la tertúlia al carrer, al refresc en una terrassa. Els horaris dels establiments públics s'amplien fins a la matinada. No podem oblidar que, al matí, ben aviat, el treball comença per a molts i en cal defensar el seu descans.

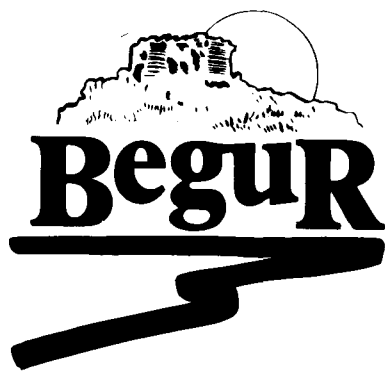
El poble, el municipi, creix extraordinàriament en nombre d'habitants. És fàcil que es produixin conflictes de tota mena: d'escombraries, d'aparcaments, de sorolls, d'aigua... etc. Hem de mentalitzar-nos i actuar invariablement con vilatans responsables, cal col·laborar en superar aquests conflictes avisant a la policia municipal o bé dirigint-nos a l'Ajuntament. Aquesta és la millor manera d'aconseguir la solució als problemes puix els posarem en coneixement d'aquells que podran resoldre'ls.

La temporada és curta però no per això hem de buscar esprémer al visitant. Entre tots hem de cercar projectes per allargar-la i adaptar-la a les circumstàncies temporals: benvingudes les excursions de la 3.ª edat, benvingut camp de golf, benvingut hotel obert tot l'any, benvinguts itineraris per a excursions i passetjos.

Hi ha activitats d'estiu de suport a les famílies que cal considerar. Ens referim a la guarderia «casalet» i al casal d'estiu. Els nostres fills hi trobaran companys, activitats i la seguretat d'uns bons monitors.

Als visitants, als begurencs de segona residència, a tots un bon estiu en responsabilitat. Begur s'ho mereix. Que se'ns conegui, se'ns admiri i respecti per la nostra defensa del paisatge, de la convivència, de la justícia i de l'alegria.

ES PEDRIS LLARG

Revista Municipal
d'Informació i Cultura

Núm. 12
TRIMESTRAL
Juliol 1990

* * *

Edita:
Ajuntament de Begur

Redacció:
Arxiu Històric Municipal
Servei de Català

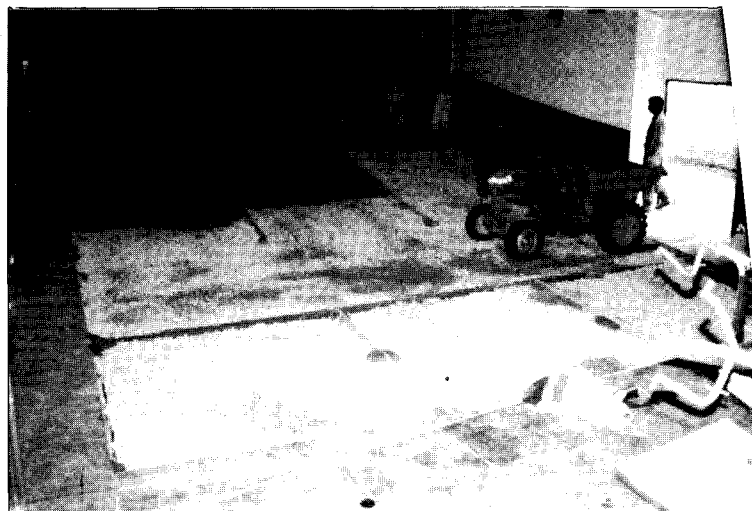
Imprimeix:
Impremta Palé, S.A.L.
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit Legal:
GI 802-1987.

* * *

Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que apareixen a **ES PEDRIS LLARG** no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRIS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció.

**Sala del
Cinema del
Casino
Cultural**

S'ha arrencat l'antic paviment de fusta perquè estava totalment fet malbé, i s'ha substituït per un nou paviment de formigó, complint així les actuals mesures de seguretat, alhora que es deixa preparat per a la instal·lació de l'enllumenat dels passadissos, etc. S'ha aprofitat per pintar el sostre i netejar les cortines.

**Zona
Industrial de
Les Arenes**

Ja s'ha acabat la tasca de reomplert i anivellació de les plataformes de tota la part corresponent a les parcel·les per a naus industrials.

Obres al Quarter de la Guàrdia Civil

La Brigada està fent importants obres de condicionament en el pavelló on s'instal·la el personal desplaçat d'estiu, està treballant en la instal·lació de sanitaris per adequar-los al número d'ocupants. S'està arrançant també l'entrada o rebedor, la zona d'oficines d'atenció al públic i el despatx de comandant de lloc, atès que estava en molt deficitàries condicions.

**Voreres
a Sa Riera**

S'estan fent voreres on no n'hi havien i s'estan arrançant les ja existents, unificant el seu aspecte.

Promocions de la Intermunicipal de la Costa Brava Centre

El Municipi de Begur, juntament amb altres Municipis, formen la Intermunicipal de la Costa Brava Centre.

Com cada any tenen lloc les sortides de promoció Turística a diferents punts d'Espanya. A cada ciutat on es fan aquestes promocions s'escull un lloc per a montar-hi l'estand, i es comptabilitzen el número de visitants mitjançant unes butlletes que el visitant ha d'omplir amb el seu nom i adreça. Alhora serveix per comptabilitzar el número de passants a cada fira.

Això es fa perquè el dia final de l'exposició té lloc un concurs en que rifen 10 dies de vacances per a dues persones amb totes les despeses pagades, al poble que formi part de la Intermunicipal que els premiats triïn.

També a cada promoció Turística té lloc un sopar, el primer dia, que serveix per atreure els mitjans de comunicació i personalitats de la ciutat on es fa la Fira. En aquest àpat també sol venir un representant de cada Municipi de la Intermunicipal Costa Brava Centre.

Les Fires d'aquest any han estat les següents:

LLEIDA

La promoció de Lleida tingué lloc entre el 26 i el 29 d'abril. Per a la promoció al públic, l'Ajuntament ens va cedir amablement la Sala d'Exposicions de la Plaça de Sant Joan, situada al bell mig de la ciutat.

Els visitants eren d'un nivell mitjà. Una bona part del públic que va acudir-hi ja havia estat a la Costa Brava, i els altres eren assiduus a la Costa Daurada, aquests últims donava la impressió que tenien ganes de canviar de lloc de vacances.

Pel sorteig s'han comptabilitzat 1.031 butlletes.

El sopar ofert el primer dia d'estada va tenir lloc a la Fonda Anastasi i va ser realitzat pel Sr. Cuadrat del restaurant la Gamba de Palamós.

Representants de la Intermunicipal foren: el Sr. Carles Alsina (Alcalde de Begur) i Sra., la Srta. Dolors Fernández (Regidora de Turisme de Calonge i Vicepresidenta de la Mancomunitat

Turística de la Costa Brava), el Sr. Jaume Gómez (Regidor de Turisme de Palafrugell) i el Sr. Josep Cubinyà (Regidor de Pals).

Com a representants lleidetans hi assistiren: un delegat de l'Ajuntament, un de la Generalitat, un de la Diputació i un del Consell Comarcal del Segrià, a més de 9 membres dels mitjans de comunicació.

BILBAO

Va tenir lloc entre el 27 d'abril i l'1 de maig. Al Recinte Firal d'EXPOVACACIONES.

«L'Estand» de Costa Brava Centre estava situat en el Pavelló 3 on s'hi trobaven emplaçades la majoria d'agències immobiliàries, editorials...etc. Davant del nostre estand hi havia el de Càmpings Costa Brava que era l'única relació que teníem dins del pavelló.

En el pavelló 5 hi havia l'estand de Catalunya i a part, individualment, l'estand de Lloret de Mar i el de Palamós, per tant hagués tingut més sentit si Costa Brava Centre també hi hagués figurat.

El públic que va visitar expovacaciones va ser massiu, però de poca qualitat. Els visitants interessats i amb idees concretes i clares sobre les seves futures vacances a la Costa Brava Centre eren minoritaris.

El total de passants per l'estand va ser de 1.500 persones.

VITORIA

Efectuada entre el 3 i el 6 de maig.

Per a la promoció al públic vàrem tenir a la nostra entera disposició la Sala Olaguibel, situada a peu de carrer i al costat de l'Ajuntament. Els encarregats de la sala col.laboraren al màxim amb nosaltres perquè la gent entrés a informar-se, fins i tot posaren el nostre cassette d'havaneres en el seu equip musical, i es podia sentir per tota la plaça d'Espanya.

El nivell de la gent diríem que era d'una mitjana molt alta i molt familiar. Es comptabilitzaran 1.200 butlletes.

El sopar celebrat el dijous 3 de maig, tingué lloc al restaurant El Zaldiaran. Hi assistí: un representant del Govern Basc, un de la Diputació Floral, el

president i Gerent de la Patronal de «Alojamientos Alavese», amb les seves respectives esposes. I la Sra. Cristina Medinabeita, del Departament de Cultura del Govern, així com 7 membres dels mitjans de comunicació.

El Sr. Jaume Font del restaurant Sa Punta va ser l'encarregat de fer degustar les excel·lències de la nostra gastronomia als 36 comensals.

Els representants de la Intermunicipal foren: el Sr. Darnaculleta, Srta. Dolors Fernández (Regidora de Turisme de Calonge), el Sr. Albert Bou (Alcalde de Torroella) i el Sr. Jaume Gómez (Regidor de Turisme de Palafrugell).

PAMPLONA

Durada de la Fira de l'11 al 13 de maig. Durant aquests tres dies l'exposició restà oberta al públic d'11 del matí a 14 h., i de 17 a 21 h. de la tarda.

La sala d'exposicions de la Càmera de Comerç, situada al carrer Yaguas i Miranda, està en un lloc cèntric, però no molt de pas.

L'afluència de públic fou discreta el divendres, cal però remarcar que tant la gent del divendres com la dels altres dies era gent molt interessada, que venien perquè tenien realment ganes de conèixer la Costa Brava Centre o bé de tornar a venir si és que ja la coneixien.

El sopar tingué lloc el dia 10 de maig a l'Hotel IRUÑA PARK. Va ser elaborat pel Restaurant la Xicra de Palafrugell, esdevinguent un complement informatiu de Costa Brava Centre.

Els nostres representants foren: el Sr. Medir (Batlle de Palafrugell), la Srta. Dolors Fernández (Regidora de Turisme de Calonge) i l'Alcalde de Mont-ras i Sra.

Acabat el sopar es lliurà, com ja s'havia fet en totes les altres promocions, a les personalitats més destacades, una guia de Catalunya del Sr. Josep Pla, i a tots els assistents els fou lliurat un regal i una carpeta dossier amb tota la documentació dels Municipis que formen la Intermunicipal.

REGIDORIA DE TURISME

Projecte de rehabilitació de l'edifici de les escoles velles

La primera planta

Estarà dedicada totalment a la Llar d'Infants Municipal. Constarà de dues aules per a dos grups diferents d'edat i d'una aula molt més gran per a ser compartida per ambdós grups i per a usos múltiples. Hi haurà a les aules els corresponents espais per canviar els infants i per escalfar i preparar aliments; uns lavabos i vàters per als infants; una sala de reunions per als professors amb el corresponent bany complet i un vestíbul ampli i espaiós complementen les dependències de la Llar.

Lògicament complirà la normativa vigent per a aquest tipus d'instal·lacions i podrem dir, aleshores, que disposem d'una Llar d'Infants moderna amb totes les exigències que es demanen, acabant així amb l'etapa de tolerència respecte al seu funcionament, per part del Departament d'Ensenyament, que hem viscut fins a aquest moment.

Les previsions d'inauguració de l'edifici de les Escoles Velles es situen als primers mesos de 1991 i per tant

Escoles velles

el proper curs 1990-1991, la Llar, encara haurà d'acollir-se a l'escola pública Dr. Arruga, almenys en una bona part d'aquell.

A més de disposar en un futur molt proper d'un lloc amb magnífiques condicions, la Llar d'Infants Municipal haurà de definir una sèrie de conceptes i aplegar-los en un estatut, projecte, reglament o el que vulguem dir-ne.

Ens caldrà definir horaris de funcionament, serveis que oferirem, edats que acollirem, projecte educatiu que seguirem, condicions d'admissió que regiran, preu del servei, nombre i qualificació professional del professorat...

Buscarem la manera de lligar tots aquests punts conjuntament amb els pares interessats, amb els actuals responsables de Llars d'Infants, per poder, en el seu moment, portar al Ple de l'Ajuntament les conclusions a les que s'hagin arribat.

És un bon moment ja per admirar la tasca portada a terme per la senyoreta Isabel, per la Rosalin, per l'Elisenda i per altres monitores que han contribuït a anar fent el pòsit que ha portat a tenir actualment una Llar per als infants de 2 i 3 anys, integradora i que té la confiança de la gran majoria de famílies begurenques.

REGIDORIA DE CULTURA

Banderes blaves per a dues platges de Begur

En un article d'aquest mateix butlletí es parla de la crisi turística i de l'esforç que cal fer per a superar-la.

Ara, volem donar una informació rebuda just abans «d'entrar a màquines» que fa referència a aquest tema:

Enguany la platja de SA RIERA i la platja de SA TUNA, podran lluir la BANDERA BLAVA D'EUROPA 1990, que ens han estat atorgades per l'organisme competent de la Comunitat Europea, la Federació Europea per a l'Educació Ambiental, després que l'Ajuntament presentés les corresponents sol·licituds i portés a cap les millores necessàries en aquestes platges per a ser-ne mereixedores.

Lluir una BANDERA BLAVA en una platja significa que aquesta gaudeix d'unes condicions sanitàries de l'aigua

Platja de Sa Tuna

i entorns, d'uns serveis annexes i d'altres condicions, a nivell europeu, garantits evidentment per aquest guardó.

Podríem dir, que aquesta distinció ens diu que comencem a estar en el bon camí per atreure el tan volgut turisme de qualitat.

Novetats al Jutjat

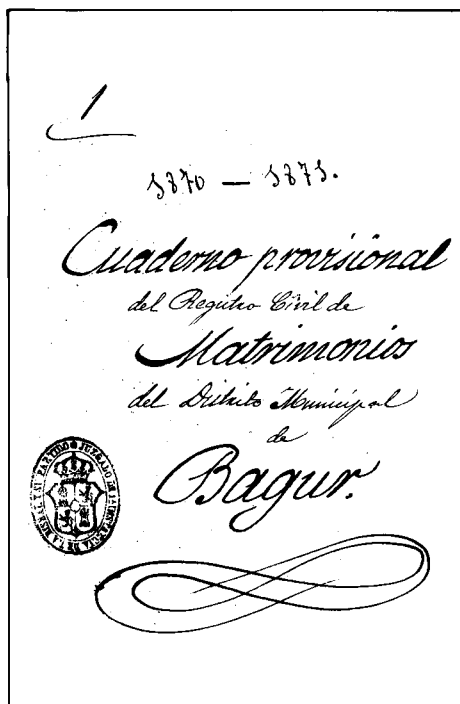
Quan a mitjan del passat mes de desembre vaig prendre possessió del càrrec de Jutge de Pau de Begur, se m'informà que em preparés, perquè, entre altres coses, la Llei Orgànica del Poder Judicial diu que els pressumptes delictes de faltes lleus es realitzaran al Jutjat del poble on s'ha comès l'esmentada falta. Això vol dir que a partir d'ara, si la falta és lleu, el judici d'aquesta se celebrarà a la nostra vila.

Posaré un exemple. Imaginem-nos que un veí, per les raons que siguin, denuncia a un altre. La denúncia arribarà al Jutjat d'Instrucció núm. 1 de La Bisbal, allà estudien i cataloguen el pressumpte delictes o falta. Si a la Bisbal consideren que la possible falta està dins de la competència que la nova Llei dóna als Jutjats de Pau, ens enviaran l'expedient per a que sigui tractat a Begur: es celebri judici i es dicti sentència. Al mateix temps exerceix el seu càrrec el Fiscal, que és el representant del Ministeri Fiscal, i el seu titular a Begur és el Sr. Francesc Rivera.

Com a Jutge i com a veí de Begur, no voldria haver de celebrar gaires judicis, seria un bon senyal.

Per altra banda voldria remarcar un sistema per a resoldre alguns casos

desgraciadament poc usat: l'Acte de Conciliació. Es tracta del següent: dues persones enfrontades resolen el

Tradicionalment el Jutjat Municipal ha acollit els registres de naixements, matrimonis i defuncions. A la il·lustració portada del llibre de Registre de matrimonis corresponent als anys 1870-1871 conservat a l'Arxiu Històric Municipal de Begur.

cas abans de portar-lo a judici, d'aquesta manera arriben a un acord amistós i estalvien moments de tensió a moltes persones.

Les actuals competències del Jutjat són:

JURISDICCIO	COMPETÈNCIA
Civil	Acte de Conciliació Judici Verbal Altres actuacions
Penal	Acte de Conciliació Judici de faltes Altres actuacions
Registre Civil	Inscrip. de naixement Inscrip. de matrimoni Inscrip. de defunció

Des del meu càrrec de Jutge voldria recordar a tots vostès que sempre el diàleg i la comprensió són fonamentals si no es vol arribar al Judici.

Sàpiguen també que al Jutjat sempre seran ben rebuts, tant per part de la secretària, la Sra. Isabel Bruguera, com per part meua, i que estem sempre a la seva disposició.

Santi López - Jutge de Pau-

Junta Local de Protecció Civil

Ja fa més d'un any, concretament el dia 9 de març de 1989, el Ple de l'Ajuntament va prendre l'acord de constituir la Junta Local de Protecció Civil, que en aquell moment quedà integrada per les següents persones: C. Alsina -Alcalde-, E. Mas -metge de capçalera-, A. Roman -Comandant de Lloc de la Guàrdia Civil-, F. Cobos -Cap de la Brigada d'Obres Municipal-, A. Rodríguez -Cap de la Policia Local.

Què és una Junta de Protecció Civil? És un grup reduït de persones, designades segons un reglament que actuen davant d'emergència, situacions de perill, etc. en les que calgui

col.laboració, coordinant i organitzant les tasques dels grups de voluntaris segons un pla bàsic d'emergències redactat prèviament amb l'ajut i col.laboració de tècnics.

Ara per ara només s'ha fet el primer pas per tirar endavant aquesta Junta, cal encara:

—Elaborar l'esmentat Pla Bàsic d'Emergència i cercar els recursos necessaris.

—Constituir grups de ciutadans voluntaris i establir la seva vinculació amb entitats ja existents (Creu Roja, Bombers,...)

—Redactar un reglament de funcionament, etc.

El factor base de funcionament d'una junta de protecció civil és sens dubte LA PARTICIPACIÓ i COL.LABORACIÓ CIUTADANA, més tard es podran fer campanyes d'informació i orientació pública, d'autoprotecció ciutadana a diferents nivells (urbanitzacions, edificis de veïns, etc.), per tant, des de l'Ajuntament, com a entitat impulsora demanem LA TEVA COL.LABORACIÓ.

PARTICIPA-HI!

La crisi turística

Segons podem veure i llegir a la premsa diària o a l'especialitzada, sembla ser que les coses no van gaire bé pel turisme en el nostre país. El número de visitants es manté, amb tendència a la baixa, i els ingressos en divises baixen sensiblement. Evidentment no és un panorama optimista ni encoratjador.

Des del nostre petit mirador, però important, cal que ens plantegem el que ja s'ha repetit nombroses vegades: què podem fer per evitar aquesta crisi que ja tenim a sobre? I més si tenim en compte que això és un problema comú a tota Catalunya, no tan sols a la Costa Brava o al nostre estimat raconet de Begur.

Des de ja fa temps, veus autoritzades en el tema han llençat el crit d'alarma i hem vist publicades respectables opinions sobre el que caldria fer. Sembla que totes les persones relacionades amb el sector coincideixen en alguna cosa: l'únic factor que pot salvar el turisme a casa nostra és la QUALITAT.

Un turisme de qualitat que deixi bones pessetes, tant se val que siguin dòlars, francs o lliures esterlines, i que estigui més temps que no pas el clàssic i massificat agost entre nosaltres.

Si bé el diagnòstic és correcte i la solució és adequada, la cosa es complica quan es comença a buscar la forma d'atreure aquest turisme de qualitat, que no es conforma només en gaudir del sol i del mar en un entorn immillorable. Calen més coses i entre moltes d'altres citaré:

- Bons accessos fins a la costa per carretera i ampliació del transport aeri.
- Bons o immillorables serveis en el lloc d'estada (aigua corrent sense mancances, recollida de deixalles, ordre a la nit, etc.)
- Bona oferta de possibilitats d'esbarjo d'alt nivell (ports esportius,

Platja de Sa Riera

campes de golf, hotels amb equipaments annexes, etc.)

— Bona oferta de serveis a les urbanitzacions (clavegueres, accés rodat en bones condicions, enllumenat públic, àrees de serveis i de lleure).

És obvi que des del municipi estant o des de les institucions municipals podem solucionar algun d'aquests punts o millorar-lo, però n'hi ha d'altres que se'ns escapen i que la seva solució pertany a més altes instàncies: Generalitat i Govern de l'Estat.

El que sembla clar, avui, és que les zones turístiques que siguin capaces de donar aquests serveis i aquesta oferta esmentada seran les que captaran aquest turisme de qualitat que hi ha a Europa i a l'interior del nostre país, i que cada cop, en augmentar el nivell de vida també tendeix a augmentar.

La nostra Costa Brava va ser una de les primeres zones turístiques d'Europa, però han passat molts anys i dit pels mateixos propietaris d'hotels o negocis similars, poca cosa s'ha fet de cares a la modernització i actualització de les instal·lacions, que en la majoria de casos són igual que eren fa 20 anys. Cal doncs fer un esforç important, començant pels propietaris d'instal·lacions turístiques, i seguint per agències, promotors immobiliaris fins a arribar al Govern de l'Estat, passant per Ajuntaments, Diputacions, Governos Autònoms, etc. per redreçar la línia del turisme ara que encara hi som a temps, per reaccionar d'aquest endormiscament en els llaurers i reprendre el camí correcte.

Seria lamentable que per conflictes de competències, per gelosies entre institucions, per manca d'una direcció ferma i clara, acabéssim matant la gallina dels ous d'or.

Carles Alsina i Carrera
Alcalde

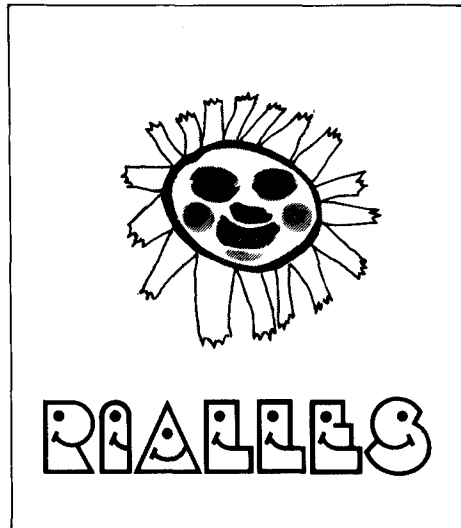
Grup Rialles de Begur

Sempre és difícil acomiadar-se, sobretot si es fa amb recança per tot allò que ha quedat com a projecte o simplement com a il·lusió.

Després de 5 anys d'activitats, el Grup RIALLES de Begur us diu adéu. El motiu no és altre que el no poder dedicar-hi el temps necessari, a més de l'esforç econòmic que comporta el nou sistema de programació, que ens obliga a una contractació mínima d'espectacle teatral al llarg de l'any. Aquest fet, afecta principalment a poblacions petites (el cas de Begur) en que el nombre d'espectadors és desproporcionat al de l'oferta.

Abans però, voldríem fer un balanç de la feina feta fins ara. Tant els que hem estat des d'un bell principi en el grup, com aquells que s'hi han incorporat posteriorment, estem convençuts de la necessitat d'eleva la qualitat de l'espectacle infantil i juvenil, i fer-ne el vehicle idoni per a mantenir la cultura i tradicions del nostre país.

El «Moviment RIALLES de Cata-

lunya», igual que altres associacions i entitats, està format per persones que desinteressadament promouen activitats culturals destinades al seu entorn més immediat, coordinant-se amb diferents elements de la societat.

Seguint aquest tarannà, el Grup RIALLES de Begur ha estat present en

totes les Festes populars del nostre poble: la Castanyada, Nadal, Sant Jordi, el Foc de Sant Joan, la Diada de l'Onze de Setembre, Carnestoltes, la festa Major,... Així, hem programat teatre, cinema, dansa, circ, espectacles al carrer, titelles, etc.... Hem col·laborat amb l'Escola Dr. Arruga participant en les Festes de Fi de Curs, etc. I, a l'estiu hem descentralitzat els espectacles traslladant-los a les platges (Sa Riera, Sa Tuna).

Si tot aquest treball ha servit per despertar l'interès d'un instant, si l'alegria de la festa s'ha encomenat, llavors guardarem un bon record de totes les hores compartides i, els maldecaps quedaran com a anècdotes distants.

Per acabar, volem donar les gràcies a l'Ajuntament pel seu recolzament econòmic, a la brigada municipal pel seu ajut, a qui hem entretingut molts dies de l'any i a tots els veïns de Begur que ens han ajudat en la nostra feina.

Grup RIALLES de Begur

Cursets artesanals per a adults

Des de l'estiu passat en que es van iniciar els cursets d'artesanía per a gent gran, fins ara s'han dut a terme tres torns diferents: el d'estiu, el de tardor i el que ara s'ha acabat de primavera.

Cada vegada hi ha hagut més gent interessada en assistir-hi i això ens anima a realitzar nous cursos en temps propers. Les senyores que aquesta vegada han assistit al curs de primavera (des de febrer fins a maig) han estat un total de 19 a càrrec de la professora Sra. Marissa Navarro que ha substituït a l'anterior professora Sra. Mercè Jordi, però també hem de comptar les alumnes de l'escola d'adults que han seguit el curset dirigides per la seva professora, la Sra. Rosa.

Els treballs realitzats per les alumnes són d'una gran qualitat i realment s'hi han invertit moltes hores però s'han fet molt a gust i per això se'n senten orgulloses i us conviden altre cop a veure les seves exposicions.

Si algú a l'hora de llegir aquestes quatre ratlles se sent animat per apuntar-se a altres cursets o vol informació, pot dirigir-se a la Sra. Rosa Vilà al Casino Cultural (Baixos) - La Biblio-

teca - cada dia de 5 a 8 de la tarda o trucar al telèfon 62 - 29 - 59 que amb molt de gust se li donarà informació.

Regidoria de Cultura

Bases del I Concurs d'Aparadors d'Establiments Comercials

- TEMA:**
L'estiu.
- REALITZACIÓ:**
Lliure.
- PARTICIPACIÓ:**
Oberta a tots els comerciants establerts a la vila de Begur.
- INSCRIPCIÓ:**
Totalment gratuïta. S'ha de formalitzar a l'Oficina d'Informació i Turisme del 12 al 16 de juny.
- EXHIBICIÓ:**
Els aparadors seran exhibits des del dia 18 de juny a l'1 de juliol de 1990, i ostentaran en lloc visible el rètol que se'ls hi facilitarà a l'Oficina Municipal de Turisme, acreditatiu de participar al concurs.
- JURAT:**
Estarà format per persones relacionades directa o indirectament amb el món de la decoració, el comerç i el grafisme.
El jurat visionarà els aparadors durant els dies d'exhibició (del 18 al 24 de juny).
- PUNTS A VALORAR:**
Missatge comercial, impacte publicitari, originalitat de realització dels aparadors.
- PREMIS:**
1r. premi: 30.000 Ptes. i placa.
2n. premi: 20.000 Ptes. i placa.
3r. premi: 15.000 Ptes. i placa.
- ACCÈSSITS:**
2 accèssits de 5.000 pessetes cada un.
- DIPLOMES:**
A tots els participants el serà lliurat un diploma acreditatiu d'haver participat al concurs.
- VEREDICTE I LLIURAMENT DE PREMIS:**
Tindrà lloc el dia 29 de juny al Pavelló d'Esports durant la mitja part de les actuacions de la festa.
El veredicteserà inapel·lable, tot reservant-se la facultat de variar el nombre i muntant dels premis així com de no adjudicar-los.

V Stage Internacional de Dansa Moderna i Jazz - Begur '90

Aquesta activitat té la finalitat d'organitzar classes de Dansa Moderna i Dansa Jazz, a diversos nivells, on hi poden participar estudiants i professionals de Dansa de tots els indrets de la Península i també de l'estranger i on els professors són reconeguts internacionalment.

- DATES:**
Del 2 al 12 d'agost de 1990.
- SEU:**
Polisportiu de Begur.
- EDATS DELS PARTICIPANTS:**
No hi ha un límit d'edat, però han d'estar iniciats en la Dansa.
- PREUS:**
20 classes (2 diàries) 21.000 Ptes.
30 classes (3 diàries) 25.000 Ptes.
40 classes (4 diàries) 28.000 Ptes.
- PROFESSORAT**
Lydia Azzopardi (Gran Bretanya)
Modern
Pedro Berdayes (Brasil)
Jazz
Cesc Gelabert (Espanya)
Modern
Carl Paris (U.S.A)
Jazz i Modern

DIRECCIÓ
Anna Maleras

ORGANITZA:
«ESTUDI ANNA MALERAS»
C/. Teodora Lamadrid, 4
08022 Barcelona
Tel. 93 - 418 05 41

ASSOCIACIÓ D'INICIATIVES
CULTURALS PER AL LLEURE
B E G U R
CASAL I CASALET. ESTIU 1990. BEGUR

DAGOLL DAGOM
TEATRE VICTÒRIA
DAGOLL DAGOM
MAR
i
C E L
ULTIMA ESCALA A
BARCELONA

TEATRE VICTÒRIA

Més de 50 begurencs van anar el dia 27 de maig al Teatre Victòria de Barcelona a presenciar l'obra MAR I CEL de Dagoll Dagom. L'organització d'aquesta jornada va anar a càrrec de l'Associació d'Iniciatives Culturals per al lleure, i l'èxit fou veritablement remarcable.

En Pepet Florian: Josep Pi i Amat

Una altra història d'amor

Al llegir la revista municipal «Es Pedris Llarg» m'ha sorprès molt la secció «Begurencs». De ben segur, no hi mancaran mai personatges per dedicar-hi.

Sortosament, Begur ha vist néixer moltes persones il·lustres que han enal·lit el nostre poble arreu, sols hem de donar una ullada als noms dels nostres carrers.

La persona que avui ocupa aquesta tribuna no és un personatge excepcional en el camp de les lletres o les ciències és un personatge popular i senzill, vist i descrit per la seva néta. És l'esboç de la biografia d'una persona aferrada a la seva terra, com tants d'altres begurencs, als qui vull retre també el meu sincer homenatge.

Bé, el dia 30 de novembre del 1900, neix al carrer de Vera, 14, a Can Barral, en Josep Pi i Amat, fill de Florian i de Reparada. En Pepet, amb tota seguretat, fou un nen com tants d'altres, que corria pels carrers estrets de la vila, i que, fins i tot, feia més d'una entremaliadura.

Assistia a l'Escola Parroquial amb Mn. Jaume, capellà i mestre alhora, de qui en guarda un gran record i n'explica anècdotes.

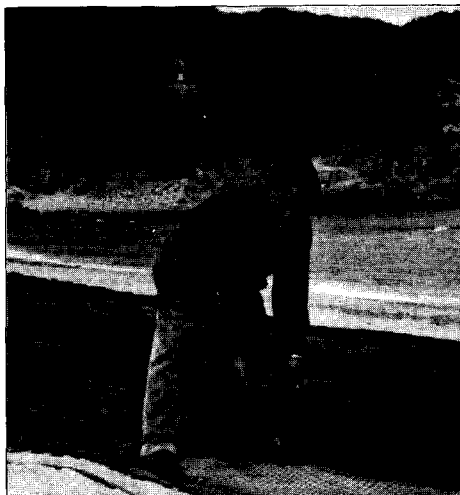
Ja aleshores ajudava al seu pare en les tasques de pescar.

No té estudis acadèmics, però ha estat i és encara un autodidacte que de la lectura n'ha fet un hàbit diari ineludible. Ha tingut sempre cura del cos i de l'esperit.

L'any 1920 -en temps d'Alfons XIII- va fer el servei militar a la ciutat de Girona. Era soldat de quota d'artilleria amb la graduació de «cabo». El 1925 -durant la Dictadura de Primo de Rivera- va contraure matrimoni amb Reparada Ferriol i Font, nascuda a Cuba i filla de pares begurencs, que havien anat a fer fortuna a Cuba.

La meva àvia fou una gran persona i es repeteix aquí la regla perenne: darrera un gran home, hi ha sempre una gran dona.

Es va casar jove, perquè la seva mare havia mort prematurament, deixant-lo a ell i un germà molt petit -l'oncle Francesc- més conegut per en Xicu Florian, que amb el meu Pare, Florian, van créixer junts com a germans, han pescat sempre junts i avui tots dos són ja jubilats. Ara són els meus cosins, en Paco i en Florian, els que donen continuïtat a la professió de la família.

Durant la Guerra Civil, prestà els seus serveis com a Mosso d'Esquadra de la Generalitat i en entrar els Nacionals es presentà voluntàriament. Fou reclòs durant un temps en un camp de concentració de Tarragona, d'on per sortir-ne va necessitar els corresponents «avals» que el seu pare es va espavilar per obtenir.

He volgut fer constar aquests canvis polítics perquè és evident que van influir en la seva vida i en la de totes les famílies que volien viure en pau i tranquil·litat.

Malgrat tants canvis, no s'ha definit políticament mai per cap tendència concreta. Jo diria que és un lliberal, a la seva manera, que es mira als polítics des d'un prisma crític.

El caracteritza la seva gran humanitat amb què ha atès sempre tothom que l'ha requerit, que normalment ha estat per qüestions relacionades amb el mar i la cuina. El seu caràcter i les seves afeccions -la cacera i els bons àpats- l'han portat a establir amistat personal amb personatges de la nostra actualitat com Cambó, Ventosa, Calvell, Bertran Musitu, i especialment amb Josep Pla, qui tot sovint berenava a casa d'en Pepet.

En una ocasió, acompanyà al General F. Franco, a l'Azor, a pescar pels entorns de les nostres costes, a qui li va fer molta gràcia poder parlar amb un «pescador de debó» i l'obsequià per aquest servei amb un portacigarretes d'or i argent que li lliurà l'Almirall Nieto Antúnez.

Guarda bons records de l'ex-president del Govern, Adolfo Suárez, a qui també va fer de guia per anar a pescar, i del Tinent General Gutiérrez Mellado amb qui va fer amistat a la Font de La Bruixa.

Però en realitat, el que és i ha estat en Pepet és un pescador, la seva vida ha estat molt dura, ja que anys enrera no hi havia altra forma de navegar que anant a la vela o bogant, i això enforteix les persones. Passava més hores al mar que a casa, i quan arribaven, cistell a coll i terra endins, a vendre al mercat. De tornada, preparar l'ormeig, un moç i tornem-hi, barca a l'aigua. En resum, com tants d'altres, s'ha fet un fart de treballar.

És com he dit, un autèntic pescador, encara ara, quan gaudeix d'una vellesa tranquil·la i serena, d'aquelles de saber escoltar més que parlar, envoltat de la seva família, enyora la mar, desitja embarcar, agafar el timó i cercar el peix. Sap on l'ha d'anar a buscar sense l'ajuda de radars i aparells, l'experiència i la intuïció li marquen el punt de pesca.

La seva imatge actual és o podria ser la del protagonista de l'havanera «El Llop de Mar». La pell bruna de tants de sols li remarca la blancor de les seves dents; els ulls negres i brillants reflecteixen una cordialitat rocallosa, una ironia continguda i delicada i una sensibilitat que atrau. El seu cos, pel pas dels anys s'ha doblegat endavant, perdent la verticalitat però no l'equilibri.

Té aire i do patriarcal i conserva un to d'autoritat. Encara duria el timó.

Com a bon begurenc, sala, usa els articles «es, sa i ses» tal com es feia antigament en tota la costa.

Per acabar, voldria que la imatge i records que en tinc no fossin només per a mí sola. Voldria difondre-la arreu i en especial a Begur, malgrat que sé que el coneixeu personalment és bo que sapiguen que arribar als 90 anys i ser estimat i apreciat per molta gent, té un valor comunitari.

Per acabar de definir-lo, esmentaré les qualitats que jo li he observat i que el caracteritzen. És un home creient, optimista i solidari -ha col·laborat sempre que ha pogut en benefici del poble-, odia les injustícies i lluita per a evitar-les, és molt humà i dinàmic, amic de viatges i àvid de coneixences.

Així de normal és l'altre amor de la meua vida, la vida senzilla, popular i emprenedora del meu avi.

Neus Pi i Marí

La força de la premsa local

S'ha dit que els anys de la II República marquen l'època d'or de la història de la premsa i del periodisme català i és un fet difícil de discutir. Aquests anys són la culminació d'un segle llarg d'evolució de la premsa catalana en un sentit clarament modern i contemporani, sobre el coixí previ d'un segle i mig més de provatures anteriors, la més reexida de les quals no fou sinó l'encara vivent «Diari de Barcelona», a punt de fer dos-cents anys el 1992.

La premsa local i comarcal és una part substancial d'aquesta història, d'aquell moment de màxima esplendor que foren els anys 30 i ho torna a ser del moment actual de la premsa catalana, ple de contrallums.

Fa cinquanta anys, mig segle doncs, que acabava d'emmudir no tan sols allò que anomenàvem amb propietat la premsa republicana, sinó tota la premsa catalana en sentit històric. La nova història que estava començant era ben altra. Avui, amb la perspectiva, es ben evident aquell tall.

La premsa del franquisme va ser bastida sobre les estructures més resistents d'aquelles ruïnes, però de manera ben altra a Barcelona que a la resta de Catalunya. A la capital van reaparèixer els principals diaris identificables amb la nova situació. Grans diaris d'empresa i conservadors, mentre la nova premsa oficial, falangista, es conformava amb una posició marginal.

No fou així a les altres ciutats, on la nova premsa fou del tot oficial. No hi hagué opció a continuïtat de cap dels diaris de dretes, els únics, sens dubte, que hi podien aspirar. Les impremtes de la premsa republicana i d'esqueres, incautades, serviren per fer els nous periòdics falangistes.

Què diferenciava la premsa comarcal de la barcelonina per produir aquests efectes?. Potser el nivell de transformació. La premsa d'empresa en sentit modern ja anava sent una realitat a Barcelona amb alguns grans diaris, però a les altres ciutats catalanes encara hi dominava, del tot, la premsa política. La majoria de diaris comarcals eren propietat d'impressors o personalitats que bé els posaven al

servei directa o indirecta dels principals partits, bé representaven unes o altres orientacions polítiques segons el règim o la situació.

L'adaptabilitat tradicional dels editors comercials a les situacions polítiques dominants era molt més accentuada a les petites ciutats comarcals. L'aparició de diaris d'empresa en sentit modern significava justament a Barcelona la seva capacitat de sostreure's a una subordinació excessiva a les influències polítiques de cada situació, sobre la base d'una explotació empresarial moderna de tipus industrial. Els més antics dels diaris comarcals pertanyien encara a famílies d'impressors, especialment, no pas encara a empreses periodístiques en el nou sentit.

L'any 31 molts d'aquests periòdics comarcals -diaris i també setmanaris en altres ciutats- varen fer-se portanveus oficials o oficiosos de la nova situació. Uns, republicans de sempre però que no sempre n'haurien pogut exercir, esdevenien els òrgans ideològics del nou règim. Altres diaris o periòdics locals tradicionals, ho eren també de la situació.

L'any 31, hi havia a Catalunya 12 ciutats amb diaris propis, a més de Barcelona: Girona, Lleida, Tarragona, Tortosa, Reus, Manresa, Sabadell i Terrassa, Vilanova i la Geltrú,

Igualada, Mataró i Badalona, Vic i Granollers n'haurien disposat en anys recents. Aquests diaris, entre els quals l'ús del català havia anat creixent amb el segle, encapçalaven els anys de la II República una mostra àmplia i variada de premsa en català.

L'esplendor periodística catalana dels anys 30 no trobava pas en aquests diaris un gènere menor. La tradició periodística d'un bon nombre de ciutats catalanes arrenca de mitjans del XIX i té exemplars remarcables. Figueres, Olot, Vilafranca del Penedès, Valls, Sant Feliu de Guíxols, Ripoll, per posar només alguns noms, són ciutats importants en la història de la premsa i del periodisme català.

Aquesta història de la premsa i del periodisme català, que l'any 1931 iniciava el seu penúltim capítol sense saber-ho els seus protagonistes, es sosté sobre la base d'un immens patrimoni de pràctica popular del periodisme arreu de les comarques. Un centenar i mig de municipis catalans havien tingut alguna o altra publicació local fins als anys de la II República i, especialment, les ciutats petites i mitjanes oferien un ventall ampli, variat i plural de diaris i revistes de tota mena.

Després del parèntesi llarg i consentit del franquisme, la força de la premsa local i comarcal ha estat la gran sorpresa positiva de la premsa catalana. A les principals ciutats, nous renovats diaris i setmanaris han pres una volada important i, fins i tot en l'aspecte empresarial, ha demostrat una capacitat inesperada.

Més ençà, encara, d'aquesta potent premsa comarcal dels municipis grans, hi ha un fenòmen aparentment menys vistós des de fora, però igualment renovador i engrescador des de dins de cada municipi, com és la petita premsa local de les revistes mensuals i fins i tot trimestral que editen ajuntaments i entitats. Cada petita revista local és la prova de la vitalitat d'un poble. I «Es Pedrís Llarg» per a Begur n'és un bon exemple.

JAUME GUILLAMET

Vice-president de la Societat Catalana de Comunicació.

Director dels Annals del Periodisme Català

El document més antic sobre Begur

Un accident geogràfic ben característic del Baix Empordà és la muntanya de Begur, que en relació amb el mar forma el cap del mateix nom.

El cim més elevat de la muntanya, visible per mar i per terra, és el pic rocós format per un espadat tallat verticalment, sobre el qual s'alça ara la mola ruïnosa del castell medieval.

Tal configuració geomorfològica ha servit als navegants com a punt de referència en llurs viatges i per això es troba ressenyada en els antics periples o cartes de navegar.

Al segle quart de la nostra era, un escriptor llatí, anomenat Rufus Festus Avienus, en feu una descripció en versos llatins prenent les dades, no pas del natural, sinó d'altres escriptors anteriors, els més antics que va trobar.

La descripció que fa de la muntanya de Begur, posada en versos catalans, pot expressar-se així:

... En el país dels indiketes " s'ovira bé la cima de Kelebe, que allarga l'ample dors fins a la mar salada. Que ací hi hagué un poblat anomenat Kypsela, és ja un rumor només car ni tan sols el rastre d'aquella antiga vila no guarda l'aspre sòl...

La locució llatina «iugum celebanticum» equival a la catalana «pic de Kelebe» referint-se al punt més alt de la muntanya. Kelebe és un mot grec que significa «copa» i l'adjectiu «celebanticum» vol dir que té forma de copa, com si diguéssim «el pic acopat».

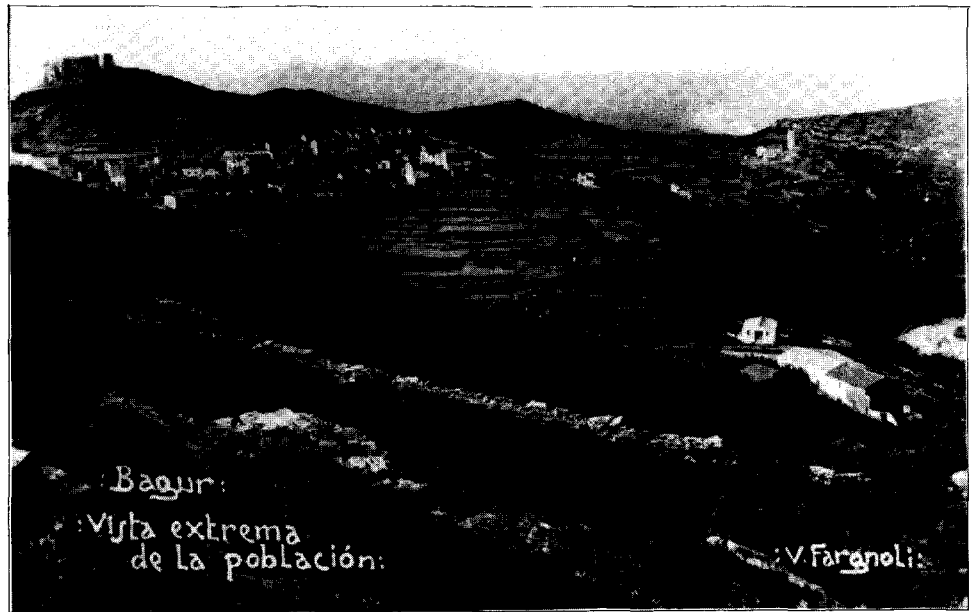
Això escau perfectament al pic rocós del castell, que sembla el peu d'una copa i àdhuc té forma còncava al cim, i és visible des del mar.

El Mont-sa-copa d'Olot, així anomenat per la concavitat volcànica de la cima, explica per analogia el nom de «pic acopat» de Begur.

Ubicació de Cipsela

Més problemàtica és la ubicació de la ciutat de Cipsela.

En temps d'Aviè ja no quedava ni rastre del seu antic esplendor; però segons la fama havia estat una població important com suposa el mot «civi-

La ciutat de Cipsela, probable origen del poble de Begur

tas» i les construccions materials també ho eren com suggereix el nom «urbs» que li aplica l'autor.

Fora de l'«Ora marítima» d'Aviè, no es té cap més notícia històrica de Cipsela. Per tant, només interpretant el seu text correctament, es pot conjeturar el seu emplaçament.

Ara bé; el text llatí diu:

«Hic adstittisse civitatem Cypselam, iam fama tantum est».

Hic és un adverbí de lloc que significa **ací**, és a dir, el lloc on és el que parla. En un escrit significa el lloc que s'ha esmentat darrerament. En el nostre cas, es refereix al pic de Kelebe, que és el cim de la muntanya de Begur.

Amb la gramàtica a les mans, el problema està resolt. Cipsela era l'actual Begur.

Això mateix exigeix la semàntica del mot Cipsela.

És una paraula grega emprada a balquena pels escriptors grecs amb el significat genèric de concavitat o recipient per a guardar o transportar coses, com arca, cistell, mesura, rusc i altres cavitats buides semblants, que coincideix amb el significat de Kelebe.

Altres possibilitats d'ubicació

El Dr. Lluís Pericot García fou el més important comentador de l'Ora maríti-

ma, juntament amb el professor alemany Schulten en el llibre «Fontes Hispaniae antiquae» (Barcelona, 1955). Aquests escriptors no eren llatinistes, sinó arqueòlegs i van recercar la ubicació dels topònims de l'Ora marítima a base de les restes arqueològiques dels entorns de les cites conegudes.

En el cas de Cipsela el procediment no convenç, puix que si en temps d'Aviè ja «en l'aspre sol no quedava ni rastre de la primitiva ciutat» malament podia haver-n'hi restes en el segle vint.

Jo vaig mantenir llargues converses amb el professor Pericot, qui per matrimoni estava afincat a Begur, i semblava que li havia d'abellir la identificació entre Cipsela i Begur; però ell preferia desviar la recerca de Cipsela cap a les ruïnes d'Ullastret, de les quals ell era el director...

No crec que el problema pugui considerar-se resolt. Totes les disciplines històriques tenen una paraula a dir-hi.

Creo que els joves historiadors de les rodalies de Begur, tenen motius per a reivindicar la equació Cipsela = Begur, d'acord amb el document més antic que descriu aquell indret privilegiat.

Jaume Marquès i Casanovas
Cronista Oficial de la Ciutat de Girona
Arxiver emèrit de la Catedral de Girona

En Candel i la nostra escola

El cinc de març, ja fa més de tres mesos, el diari Avui publicà un article del Sr. Candel que parlava de la lectura. Es titulava «la bella droga de llegir». El nostre mestre ens el va fer llegir a la classe i després el comentàrem entre tots. Ens va agradar l'article perquè el vam entendre. Amb paraules senzilles i entenedores ens explicava com havia aconseguit ser un gran lector, els primers llibres que va llegir...

A casa, com a deures, haguèrem d'escriure una carta adreçada al Sr. Candel comentant el seu article. En general, li explicàvem com distribuïem les nostres hores de lectura, què llegim, quan i per què. El nostre mestre ens va felicitar perquè les havíem fetes a consciència. La majoria eren sinceres, però algunes...

Abans de Setmana Santa enviàrem totes les cartes al diari Avui, en total 47, amb el prec que les fessin arribar al senyor Candel. Era un sobre molt ple que, en aparença, ningú hauria dit que contenia cartes. No és estrany que al rebre-ho pensés que era un sobre de propaganda o bé una revista.

El 23 d'abril, dia del llibre, en Candel ens contestà a través del diari Avui. Ens va sorprendre molt. La veritat, no esperàvem tenir resposta i molt menys a través del diari. Ho veiem com a poc probable.

L'article en qüestió el teniu en aquesta mateixa pàgina i no cal que l'expliquem. Només dir-vos que ens va fer molta il·lusió sortir al diari i recordar dues frases encantadores: «... guardaré com un tresor les cartes...» «... que macos». Bé, aquesta expressió de macos pensem que ens la mereixem perquè les cartes ens sortiren molt correctes.

La història, per ara, s'acaba amb la tramesa al Sr. Candel d'un llibre elaborat pels alumnes de setè. És un recull de cal·ligrames que hem fet per Sant Jordi. Esperem que li agradin molt.

**Victòria Caner
i Mariola Rodríguez**
setè curs d'E.G.B.
C.P. Dr. Arruga

Transcripció literal de l'article publicat per Francesc Candel al Diari Avui de Barcelona, el dia 23 d'abril de 1990

Alumnes de l'Escola Doctor Arruga

FRANCESC CANDEL

ÚLTIMAMENT he adquirit un mal costum que m'haig de corregir: el de no obrir les cartes quan les rebo. Me n'arriben tantes que m'envaeix una desassossegada mandra i em dic: ja tindràs temps de mirar-les. Després passa el temps i no ho faig. Va ser així que els de l'AVUI em van enviar un enorme sobre que va quedar oblidat entre la muntanya dels meus papers, fins que l'altre dia, fent un repàs general a tot el que tinc endarrerit, el vaig obrir. Em pensava que contindria algun fullet o fascicle de propaganda o alguna revista, i em vaig trobar 37 cartes de 37 alumnes de 7è curs d'EGB de l'Escola Pública Doctor Arruga, que és a Begur (Girona). Resulta que el professor d'aquests nens i nenes, Quim Figuerola, que es nota que se l'estimen molt, els va fer comentar a classe el meu article *La bella droga de llegir*, que es va publicar el 5 de març en aquest periòdic. Després, i com a deures, els devia encarregar d'escriure'm una carta. Són unes cartes d'una gran frescura, sincerotes, que m'han estusiasmat i que guardaré com un tresor en l'arxiu de les meves vanitats.

La majoria d'aquests amables interlocutors són nenes —si no he comptat malament, 25 nenes i 12 nens—; igualment, una majoria testimonien que els agrada llegir i que llegeixen; alguns especifiquen que a casa hi tenen llibres, o sigui, que en certa manera procedeixen de pares lectors, i hi ha, aixó també, uns pocs que confessen obertament que no els agrada llegir, o que llegeixen poc, i m'adverteixen, aixó sí, que després d'haver llegit el meu article s'aplicaran a fer-ho. ¡Que macos! Tots, en general, reconeixen que llegir és beneficiós, entre altres coses perquè s'aprèn vocabulari i s'adquireixen idees, i comprenen, al mateix temps, que és ara, a l'escola, quan has d'adquirir el bell hàbit de la lectura; contràriament, no l'agafaràs mai.

N'hi ha que llegeixen al llit, abans d'adormir-se, a fi d'evadir-se de la realitat i submergir-se en la fantasia. Llegeixen també a la platja. Una de les noies, quan li fa mal el cap, llegeix, interessant-se pel que diu el llibre, i de seguida li passa el mal de cap. I una altra de les noies descriu com li agradaria tancar-se a l'habitació, estirar-se al llit i llegir tranquil·lament relaxada. Troba que no hi ha prou llibres nostàlgics que li estimulin els records... ¡Que bonic!

Candel

Amic,

No es

Desesperari.

Estem

Llegint!

Pedro Osuna i Núria

7^è CURS, ESCOLA PÚBLICA DR. ARRUGA, BEGUR.

Portada del llibre de cal·ligrames elaborat pels alumnes de 7è., adreçat a Paco Candel

De quan preniem la fresca

Quan surti aquest escrit ja estarem a l'estiu. Em sembla que ara s'escau que parlem una mica d'aquesta època i per això se m'ha acudit que podria evocar aquell costum tan sa, tan tradicional i bonic d'aprofitar els «haventsopats» calorosos per a treure la cadira al carrer i «fer-la petar» amb els veïns fins cap a la mitja nit. «PRENDRE LA FRESCA». Una altra cosa bona que hem perdut.

Encara que ens proposéssim reviure-la, ja no fa el mateix, ja no tindria espontaneïtat, ja seria forçada i òbviament no donaria resultat. Qui seria capaç de deixar el televisor? Quantes vegades hauríem de tallar la conversa per deixar passar un cotxe amb totes les seves fresses i fums que ens empastiferien? Ja no podrien els grans posar les cadires al mig del carrer, ja no podrien els menuts estendre les saques a terra i quedar-se adormits comptant els estels. S'ha perdut. Quina llàstima!

Recordo amb melangia aquells moments tan feliços de la meua infantesa que van fer-me les delícies en escoltar les converses banals i intrascendents els meus avis i pares amb els veïns que es reunien el vespre, després de sopar, davant de «Can Minguet», de «Can Zan» i de «Can Marc» (a casa meua) del carrer de Vera, Aquells homes que jo llavors veia tan alts i grossos, amb aquelles veus gruixudes, parlant pausadament, sense enfadar-se, sense presses, respectant-se la conversa i l'opinió d'aquells temes que no tenien la més petita importància. Què bonic!

He pensat milers de vegades en la història d'un rellotge que explicà l'avi Minguet. Pot ser va durar una hora, durant la qual ningú l'interrompé, ni tan sols quan a vegades feia una pausa per a fer «un trago» i, en aquell silenci escoltàvem el xerric del seu veure. Total per a no dir res. Ara que es valora tant la síntesi.

Una altra conversa que tinc gravada a la ment és la d'en «Tianet Bataller». Home corpulent, amb calces de vellut i armilla, que seia encamellat en una cadira posada al revés al mig del carrer. En Tianet ens va explicar les aventures d'una vegada que va anar a pescar canya a S'ENCALLADORA i va clavar un pop que feia dos com ell. Aquest tema va durar una hora.

Que bé matisava la narració. Tots l'escoltaven. Ell també feia pauses quan treia la petaca i el llibret de paper per embolicar una cigarreta que

El carrer: un lloc de reunió habitual que malauradament hem anat perdent. A la fotografia el carrer de Bonaventura Sabater.

després, parsimoniosament encenia amb un «rascadits» del que penjava un metre de metxa ben cargolada. Sabia donar tan èmfasi a qualsevol tema ben senzill, que quan callava per pipar, es feia un silenci meravellós. Llavors sentíem cantar les xibeques d'es castell.

Una mica separada de la tertúlia hi havia a «Can Pere Ambroua». En Pere, que era sabater, escoltava les xerrades de darrera la finestra mentre treballava, i alguna vegada hi prenia part. De tant en tant ens obsequiava amb un fragment de sarsuela que li sortia molt bé i a més tenia molt bona veu.

Al costat de casa hi havia la família d'en «Xicu Got» (Francesc Pi). En Xicu era pescador i per això a la rotllana no hi era sempre. Solia ser-hi les nits de gregal o de mal temps en mar. El dia que ell hi era, per a mi era extraordinari, perquè sempre explicava coses que ens feien riure. Tenia molta gràcia. Un d'aquests «haventsopars» ens va explicar una aventura d'ell i en Xicu Estivill (es Xivillu) de quan anaven junts a la pesca de SARDINALS o BARCADA. Aquesta pesca era la més arcaica que es coneixia. Permeteu-me'n una petita explicació d'acord amb els meus humils coneixements. Tenint en compte que els peixos són atrets per la claror, s'aprofitava la posta de sol per calar unes xarxes davant la platja de Pals, direcció Sud-Nord. Les sardines, cercant les últimes clarors del dia hi quedaven clavades. El mateix es feia a la sortida del sol, però

en sentit contrari. Per això en deien sardinals de prima o de matinada. Doncs bé, un dia, estant en plena pesca, els entrà una tramuntanada molt forta, i tenint en compte que en aquell temps anaven al rem o a la vela, de motors res, la cosa es complicava. En Xivillu es va començar a posar i va fer la promesa de portar un ciri a Santa Reparada, com que la cosa anava a més, prometé un ciri «com aquest rem». Cada vegada hi havia més mar i més perill i ell alhora anava augmentant el tamany del ciri. Arribà a prometre'l com l'arbre del «PALO». Anaven bogant cap a Sa Riera i en ser dins la badia les promeses ja no eren tan reiterades, quan arribaren en terra ja no se'n va parlar més.

Al cap de tres o quatre dies en Xicu Got, amb una mica de sorna, li preguntà: —Ja has portat es ciri a Santa Reparada? En Xivillu li contestà: —sí, «ella», va anar a comprar una espelma a can Vicenç.

D'aquesta manera, aquelles famílies i d'altres passaven fins a mitja nit i, a poc a poc, ara l'un ara l'altre, anant dien «bona nit» i «fins demà si Déu vol», acabaven les vetllades.

Als més petits, més d'un cop el pare ens havia de portar a coll cap al llit, perquè havíem quedat feliçment adormits mentre escoltàvem aquells «contes».

Bon estiu. Afectuosament.

J.C. Riera

SERVEI DE TRANSPORT INTERMUNICIPAL DE S.A.R.F.A.

BEGUR → BARCELONA

SORTIDA ARRIBADA

7'50	10'20
11'50	14'20
17'20	19'50

BEGUR → PALAFRUGELL

SORTIDA ARRIBADA

8'30	8'40
13'10	13'20
19'40	19'50

BEGUR → GIRONA

de dilluns a divendres

SORTIDA ARRIBADA

7'20	8'30
------------	------

BEGUR - SA RIERA i viceversa

Itinerari núm. 1

SORTIDA BEGUR	SORTIDA SA RIERA
9'00 h.	9'15 h.
10'30 h.	10'45 h.
11'15 h.	11'30 h.
12'30 h.	12'45 h.
14'30 h.	14'45 h.
15'45 h.	16'00 h.
16'30 h.	16'45 h.
17'45 h.	18'00 h.
18'30 h.	18'45 h.
20'00 h.	20'15 h.

BEGUR - AIGUABLAVA i viceversa

Itinerari núm. 2

SORTIDA BEGUR	SORTIDA AIGUABLAVA
9'45 h.	10'00 h.
12'00 h.	12'15 h.
15'00 h.	15'15 h.
17'00 h.	17'15 h.
19'15 h.	19'30 h.

SERVEI D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

15 setembre - 15 juny

HORARIS I SERVEIS

METGE TITULAR:

Dr. EMILI MAS PARAREDA.

Horari de consulta a l'Ambulatori Municipal:

Dilluns: De 12 a 14, matí

Dimarts: De 12 a 14 matí

Dimecres: De 5 a 7 tarda

Dijous: De 12 a 14 matí

Divendres: De 5 a 7 tarda

ADREÇA I TELÈFON PARTICULAR:

Urbanització Sant Ramon - Tel. 62 26 67.

A.T.S. TITULAR / PRACTICANT:

Sra. M.ª Angèlica Rivera Toro.

No té telèfon d'urgències, cal posar-s'hi en contacte a través de la Policia Municipal.

HORARI DE CONSULTA:

Dilluns, dimarts, dijous i divendres, de 10 a 12 del matí.

Dimecres, de 5 a 6 de la tarda.

LLEVADORA:

Sra. Marta Verdú. Tel. 62 20 25.

HORARI DE CONSULTA:

Dimarts i dijous, de 10 a 12 del matí.

ASSISTENT SOCIAL:

Sra. Neus Martorell. Tel. 61 31 42.

HORARI DE CONSULTA:

Els dimecres al matí, hores concertades

MERCATS MUNICIPALS DE LA COMARCA

DILLUNS:

Torroella de Montgrí, Blanes, Cadaqués i Olot.

DIMARTS:

Palamós, Girona i Lloret de Mar.

DIMECRES:

Begur, Sant Antoni de Calonge, Sant Pere Pescador, Banyoles i Llançà.

DIJOUS:

L'Estartit, Calonge, Llagostera, Tossa, i Figueres.

DIVENDRES:

La Bisbal d'Empordà, Platja d'Aro, Port de la Selva.

DISSABTE:

Empúria Brava i Girona.

DIUMENGE:

Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols, L'Escala i Roses.

HORARIS D'INSTAL·LACIONS I LOCALS MUNICIPALS

PAVELLÓ POLISPORTIU:

De 9 a 1 del matí i de 3 a 5 de la tarda per a ús escolar. De 5 a 11 de la nit de dilluns a divendres, depenent de les activitats. Tel. 62 34 84.

BIBLIOTECA «SALVADOR RAURICH»:

De dilluns a divendres: de 5 a 9 tarda.
Dissabtes: tancat. Tel. 62 29 59.

CASINO CULTURAL:

De les 2 a les 8 de la tarda, cada dia, excepte dimarts que és tancat. Tel. 62 29 59.

ZONA ESPORTIVA «FONT DE BAIX»:

Cada dia de 9 a 1 del matí i de 6 a 10 de la nit.
Tel. 62 31 08.

ARXIU HISTÒRIC MUNICIPAL:

Dimarts: matí de 8'30 a 2'30 hores.
Tarda: de 3'30 a 8 hores. Dijous: matí de 8'30 a 2'30 hores. Tel. 62 34 79.

OFICINA DE TURISME:

De dilluns a dissabte: matí, de 10 a 13 hores.
Tarda, de 5 a 8'30 hores. Tel. 62 34 79.

SERVEI COMARCAL DE POMPES FÚNEBRES, S.A.:

C/. Violeta, 27 - Palafrugell. Tels.: 61 04 65 -
20 23 35.

FUNERARIA VIDAL:

C/. Aigüeta, 25 - La Bisbal - Tels. 64 01 60 -
64 08 44.

Telefons d'interès

Ambulatori Mèdic Municipal	62 20 25
Bombers Palafrugell	30 05 40
Creu Roja Palafrugell (ambulància)	30 19 09
ENHER (Palafrugell)	30 40 00
	30 15 60
Escoles Dr. Arruga	62 21 14
Estació Depuradora d'Aigües	62 26 55
Hospital de Palamós	31 52 50
	31 44 45
Oficines Ajuntament	62 21 21
	62 22 62
	62 23 50
Oficina d'Informació i Turisme	62 34 79
Pavelló Polisportiu	62 34 84
Parada oficial de taxis	62 20 09
Polícia Municipal	62 24 00
Quarter Guàrdia Civil	62 21 84
SAUR (Palafrugell)	30 02 55
SARFA (Palafrugell)	30 06 23
SARFA (Begur)	62 21 35
Zona Esportiva «Font de Baix»	62 31 08
Carmen Amaya	62 29 64
Casino Cultural	62 29 59
Llar d'infants	62 27 87
Escoles d'Esclanyà	30 55 43

ANUNCI DE COBRAMENT

L'Oficina Municipal de Recaptació comunica que, iniciat ja el període de cobrament de l'IMPOST DE CONTRIBUCIÓ URBANA, aquest finalitzarà el dia 15 de setembre de 1990.

Que, LES TAXES I ARBITRIS MUNICIPALS, es posaran propiament en període de cobrament i que aquest també finalitzarà el dia 15 de setembre de 1990.